

Otelo - Viljam Šekspir

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 6 | Nivo: Filozofski fakultet

Otelo nije istorijska drama ni „tragedija osvete” već prosta i čista ljudska porodična tragedija ljubavi, lakovernosti i prevare, bezmalo drama iz savremenog života. Sve je tu usredsređeno u jednoj i velikoj temi o dobru i zlu u ljudskoj prirodi.

Po snazi pesničkog izraza, po nežnoj ličnosti i dubini patosa, Otelo je najpoetičnija Šekspirova tragedija; u isti mah ona je i najviše realistična, tu nema istorije ni bitaka, nema natprirodnih sila ni duhova, ni scena ludila ni lakrdijanja. U pogledu čiste tehničke forme veštine kompenzacije, Otelo je bez premca u Šekspirovim dramama.

O PISCU

Postoje pretpostavke da je William Shakespeare napustio školu 1578. godine kada su poslovi njegovog oca pošli nagore, te je prisustvo četrnaestogodišnjeg sina u kući postala neophodna. Od tada, pa do svoje 18. godine, o njemu ne postoje nikakvi pisani podaci. Tek od 18. septembra 1582. godine postoji dokument koji govori o ženidbi Williama Shakespearea s Ann Hathaway iz obližnjeg mjesta Shotery, a koja je bila osam godina starija od njega. Godine 1583. rodila mu se kćerka Susan, a 1585. blizanci - kćerka Judith i sin Hamnet. Onda se opet do 1592. godine o Shakespeareu ništa ne zna, a te se godine prvi puta spominje kao glumac i dramski pisac. Godine 1596. umire mu sin Hamnet, a 1597. godine u Stantfordu je kupio imanje zvano New Place i postao, u međuvremenu, suvlasnik pozorišta Globe.

Stvaralaštvo (djela)

Piščevo stvaralaštvo se uglavnom dijeli na nekoliko kategorija:

rane drame (uglavnom komedije i istorije, tj. drame sa sadržajima iz engleske i antičke prošlosti, i početni pokušaji tragedija)

zrelo doba (velike tragedije)

poznije doba stvaralaštva (tzv. mračne komedije ili problematske drame i "romance")

Na prijelazu u 17. vijek počinje veliko "tragično razdoblje". Apsorbirajući i nadvladajući svoje prvotne uticaje, Chaucera i Christophera Marlowa, Shakespeare u ovom dobu daje jedinstvena ostvarenja kojima je preporodio evropsku i svjetsku književnost-no, kojih su doseg spoznali tek kasniji naraštaji.

Shakespeareova izvornost leži u mnogovrsnosti njegove invencije: niko nije prije njega stvorio tako fascinantne prikaze personalnosti, niti dao uvjerljivu sliku rastućega i promjenljivoga sebstva; niko nije dao takvo obilje nezaboravnih scena seksualnosti i ljubavi, strasti koje kolaju u temeljnom krugu ljudskoga društva, obitelji; niko nije prikazao proroke nihilizma poput Edmunda ("Kralj Lear") ili Jaga ("Otelo"), a kamoli najvećega karizmata svjetske književnosti, Hamleta. Osim navedenih, Shakespeareove su središnje teme: razorna sila vremena; ambivalentni stav prema tjelesnosti i seksualnosti, koji se kreće od proslavljanja do razjarenoga poricanja; zaslijepljenost i samoobmana kao bitna značajka ljudskoga života; neprisutnost Boga ili bilo kakvog transcendentnoga načela u njegovu "theatrum mundi"; nepostojanost i varavost kako sudbine, tako i ljudi- prema drugima i sebi samima. Najveća Shakespeareova originalnost je u otkriću mutabilnosti ljudske osobnosti i apoteozni misterije koja je skriveni centar čovjekova postojanja- njegovi likovi izmiču kako psihološkim i socijalnim redukcijama, tako i teološkim ili spiritualnim tumačenjima. Ostavši pjesnik, a ne analitičar ili filozof do konca, William Shakespeare ostaje univezalni mitograf trajne uzbudljivosti ljudske sudbine koja se ne može svesti ni na kakve šablone.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com